

เฉลยหน้า ๑๓๑ – ๑๓๔

รูปฉาย

โรม

ละว้าเช่นไก่

ลับแล

ลำต้ำ

ลายรคน้ำ

ลำยอง

โลกนาถ

โลกอุดร

โลกียสุข

วลาหก

วังวน

วันอุโบสถ

वासुกรี

วิทยาคม

วิปัสสนาธุระ

วิเลปนารมณ

วิเสท

วิหิงสา

ศฤงคาร

ศักดิ์

สงสารวิญ

สดำ

สนธยา

สมาคม

สรรพางค์

สรวง

สวิญญานกทรัพย์

สังข์

สังขยา

สันดาน

สัปคับ

สัปทน

สาธุ

สาป

สำเหนียก

สิงห์อัด

สูงสูมาร

สุโนก

สุราลัย

สุวรรณภษณ

สุวรรณหงส์

เสน่ง

แสง

แสรัง

หน้าบัน

หมากส้มหมากหวาน

หินชาติ

หุ้มเพลง

เหรา

เหือด

อติเรก

อิทธิกรณ

อนันตริยกรรม

อนาวรรณญาณ

อนุমান

อลงกต

อวิชา

อับเฉา

อัปสร

อัสดง

อาเพศ

อุบัติวันตราย

เอารส

โอ

เฉลยหน้า ๑๙๘ – ๒๐๑

๑. กวีโวหาร ภาษาสวย
๒. ครู ลหุ
๓. สัทพจน์
๔. การเปรียบเทียบ
๕. ไวยากรณ์
๖. สัมผัสสระ สัมผัสพยัญชนะ
๗. กล่าวเกินจริง
๘. ใช้คำเดียวกันแต่คนละความหมาย
๙. กวีโวหาร โวหารของกวี
๑๐. คำขยายเยอะๆ
๑๑. ทำสิ่งที่ไม่ใช่คนให้เป็นคน
๑๒. พุดปุ่บรู้ปั๊
๑๓. พรรณณะของกวี
๑๔. เล่นสัมผัส
๑๕. ใช้คำให้เกิดความรู้สึกลับ
๑๖. นาฏการ
๑๗. คำถามที่ชวนให้คิด
๑๘. หลากคำ
๑๙. รูปเหมือน
๒๐. เสียงเหมือน
๒๑. คำเดียวกัน วางห่างๆกัน
๒๒. รินริน → ระริน
๒๓. เสียงสัมผัส
๒๔. ใช้คำสะท้อนอารมณ์
๒๕. ใช้ถ้อยคำลึกซึ้ง
๒๖. ใช้คำขยายเยอะๆ
๒๗. ใช้คำที่ความหมายตรงข้ามกัน
๒๘. มีวรรณยุกต์มากมาย
๒๙. อยุรยา → อโยรยา
๓๐. คำที่ไม่ใช่กวีโวหาร